

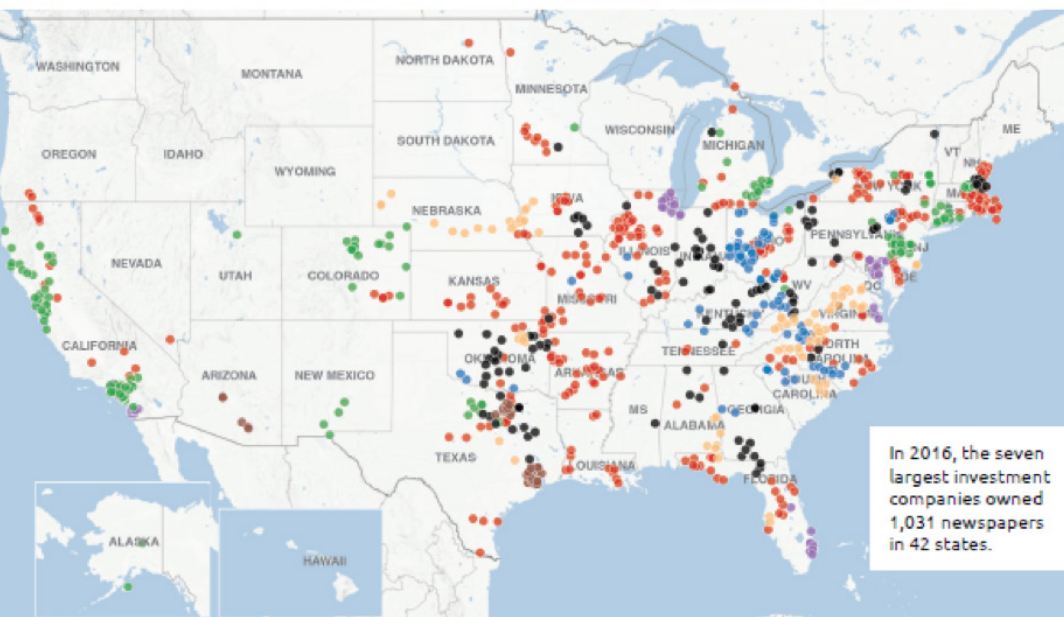
Analys / Gunnar Springfeldt

Investmentbolag som ägare
skapar nya konflikter

Investmentbolag i USA ser en affärsmöjlighet i den nedåtgående marknaden för lokaltidningar. Numera äger de merparten av de allra största amerikanska lokaltidningskoncernerna. I takt med att de nya ägarna maximerar vinsterna genom tuffa redaktionella nedskärningar har en våldsam kulturkrock uppstått.

WHERE THE LARGEST INVESTMENT COMPANIES OWN NEWSPAPERS: 2016

NEW MEDIA/GATEHOUSE DIGITAL FIRST CNHI TRONC/TRIBUNE
CIVITAS BH MEDIA GROUP 10/13 COMMUNICATIONS

Källa: UNC Database

>> I USA finns omkring 8 000 lokala tidningar med varierande utgivningsfrekvens. Strukturförändringar i tidningsbranschen har i USA, liksom i andra länder, inneburit sammanslagningar och nya koncernbildningar. Före finanskrisen 2008 drevs i USA, liksom i Sverige och andra europeiska länder, de flesta stora koncerner av en publicistiskt inriktad ledning med rötter i journalistiken. Det gäller även börsnoterade bolag som till exempel Gannett (USA Today med flera tidningar) och McClatchy (Miami Herald). Men dessa koncerner har fått se sig omsprungna av investmentbolagen som driver de största tidningskoncernerna New Media/GateHouse och Digital First Media. Gemensamt för många av de största koncernerna är att ägandet är geografiskt spritt över hela USA.

En föräning om vad som komma skulle kunde man få redan 2007 då fastighetsmagnaten och investeraren Sam Zell köpte Chicago Tribune, Los Angeles Times med flera tidningar av Chicago Tribunes gamla ägarfamilj. Förvärvet gjordes före finanskrisen och Zell betalade förståst för mycket med lånade pengar. Han fick utstå hård kritik för att ha skadat både ekonomin och journalistiken och Tribune Publishing gick sedermera i konkurs. Sedan dess har en serie ägarbyten skett, och koncernen heter nu Tronc. Den såldes nyligen med god vinst av Michael Ferro, en lokal finansman i Chicago.

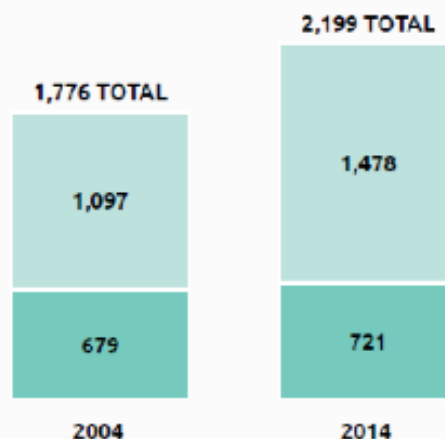

GUNNAR SPRINGFELDT

Tidigare utvecklingschef, först i Göteborgs-Posten och sedan i Stampen Media Group. I den egenskapen följde han den amerikanska tidningskrisen noga. Numera driver han den egna firman Springfieldt Media AB.

NEWSPAPERS OWNED BY 25 LARGEST COMPANIES: 2004 & 2014

DAILY NONDAILY

The largest companies owned 423 more papers in 2014

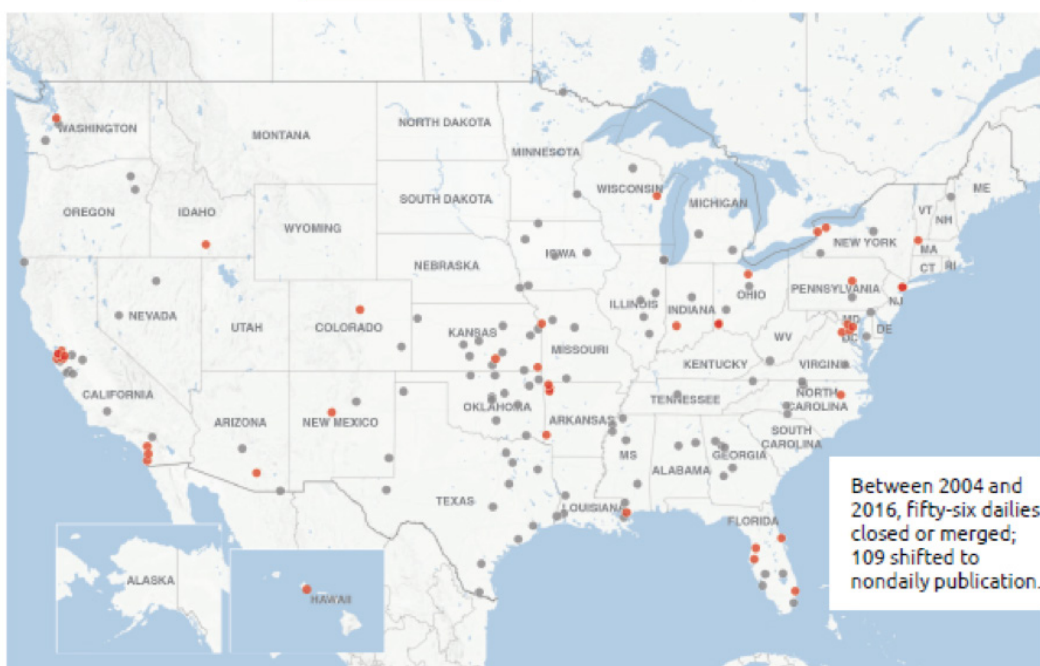
SOURCE: UNC Database

**Medie
världen**
Premium

THE VANISHING DAILY NEWSPAPER: 2004–2016

CLOSED/MERGED

REDUCED TO WEEKLY

Källa: UNC Database

Det är förstås dagstidningarnas intäktskris som skapat utrymme för investmentbolagen. Så är det i Sverige och så är det också i USA. Tidningar som före finanskrisen 2008 kunde säljas med p/e-tal för över tio gånger årsresultatet är nu billiga för investerare. De nya investerarna har också tagit chansen när de gamla tidningsägarna är som mest sårbara, när de gått i konkurs eller ställt in betalningarna och är styrda av långivare. Liksom i Sverige och Storbritannien är flera av de gamla tidningskoncernerna hårt skuldsatta.

Investmentbolagens så kallade affärsplan har ofta fyra bärande delar:

- ✳ Låg förvärvskostnad.
- ✳ Hård kostnadskontroll (läs: nedskärningar) på de förvärvade tidningarna.
- ✳ Kort ROI (återbetalning av investeringen).
- ✳ Oftast har förvärven utgjorts av hela koncerner eller stora delar av en koncern.

Problembilden för tidningarna känns igen från Europa, men skillnaden är att investmentbolagen här hållit sig borta från tidningarna. Och börsnoterade mediekoncerner försöker hålla investmentbolagen på armlängds avstånd. För ett par år sedan delade amerikanska Gannett på tidningarna å den ena sidan och tv/digitalt å den andra. Mönstret kan noteras även i Europa, Schibsted har visserligen inte gått så långt som att dela upp verksamheterna i olika bolag men koncernen har gjort en divisionsuppdelning mellan rubrikannonser och tidningar och redovisade inga siffror för Svenska Dagbladet i senaste kvartalsrapporten. Tidningarnas kräftgång vill inte aktiemarknaden veta av.

"DET ÄR FÖRSTÅS
DAGSTIDNINGARNAS
INTÄKTSKRIS SOM
SKAPAT UTRYMME FÖR
INVESTMENTBOLAGEN"

U.S. NEWSPAPERS: 2004 & 2014

DAILY NONDAILY

8,591 TOTAL

7,927 TOTAL

7,122

6,596

1,469

1,331

2004

2014

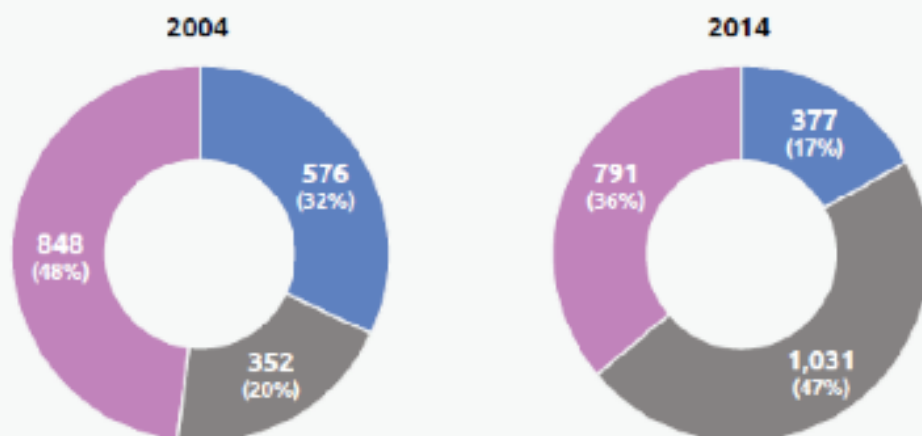
664 fewer newspapers in 2014

SOURCE: UNC Database

Medie
världen
Premium

NEWSPAPERS OWNED BY LARGEST 25 COMPANIES: 2004 & 2014

Company Type: Public Investment Private

Källa: UNC Database

Det vill dock investmentbolagen. I USA ser investerarna något i tidningarna som man inte gjort på den här sidan av Atlanten. Och förändringen i ägarbilden av amerikansk press är verkligen häpnadsväckande. Penelope Muse Abernathy, forskare vid universitetet i North Carolina (UNC), gjorde för ett par år sedan en uttömmande kartläggning av ägarskiftena genom att lägga upp en databas med totalt omkring 9 000 dagliga tidningar, fådagartidningar eller tidningar med veckoutgivning. Rapporten, *The Rise of a New Media Baron and the Emerging Threat of News Desert* är oerhört ambitiös och visar tydligt på en stark omkastning av ägarbilden mellan de undersökta åren 2004 och 2014. En del siffror är alltså något gamla, men en uppdaterad rapport från förra året visar att tendensen står sig med endast smärre förändringar. Fokus är på lokaltidningar och nationella titlar som New York Times, USA Today och Wall Street Journal är utanför Abernathys avgränsning.

Några viktiga punkter som redovisas i rapporten:

- ✳ En tredjedel av de amerikanska tidningarna som ingår i någon av de 25 största koncernerna har bytt ägare sedan 2004. Några har gått igenom flera ägarbyten.
- ✳ På tio år fram till 2014 har andelen privatägda tidningar (familjeägda eller icke börsnoterade) minskat från nära hälften till 36 procent. Andelen börsnoterade tidningsbolag har minskat från en tredjedel till 17 procent.
- ✳ Under samma tid har andelen tidningar som ägs av investmentbolag ökat från 26 procent till 47 procent.
- ✳ Sju av de 25 största tidningsägarna utgörs av investmentbolag och sex av dessa finns bland de tio största.
- ✳ Under tolv år fram till 2016 har antalet tidningsägare (läs lokala familjer) minskat med 900 samtidigt som upplagan minskat med 25 procent och antalet anställda minskat med 37 procent (till 2015).

LARGEST 25 COMPANIES RANKED BY
NUMBER OF PAPERS OWNED: 2016

Company type: Public Investment Private

Rank	Company	Total Papers	Daily Papers	Total Circ. (000s)	Daily Circ. (000s)
1	New Media/GateHouse	432	125	3,577	1,813
2	Gannett	258	109	5,171	3,292
3	Digital First Media	208	62	3,941	2,038
4	CNHI	125	75	1,105	727
5	Lee Enterprises	113	52	1,335	867
6	tronc/Tribune	104	19	3,433	2,054
7	Civitas Media	90	34	693	332
8	Shaw Media	83	9	439	87
9	Ogden Newspapers	82	41	747	434
10	BH Media	80	33	1,321	917

Konsolideringsgraden har ökat betydligt i USA. Forskarna vid UNC noterar att de tre största ägarna år 2016 ägde totalt 900 tidningar vilket är nästan en fördubbling sedan 2004 (487 tidningar). I en sviktande upplagemarknad ökade de tre största ägarna sin upplaga till 12,7 miljoner mot 9,8 miljoner 12 år tidigare. Hundratals tidningar har antingen lagts ned eller gått från daglig utgivning till veckoutgivning.

Aktörerna bland investmentbolagen är lite olika till sin natur:

Fortress Investment Group som äger koncernen NewMedia/GateHouse Media Group, som har flest antal lokaltidningar (de flesta dock små), köptes nyligen av ett japanskt telekombolag.

Den kände finansmannen Warren Buffett började en gång köpa sin egen lokaltidning i Omaha, Nebraska, och har sedan gått vidare till att bli en av landets största tidningsägare. Hans bolag, Berkshire Hathaway, äger koncernen BH Media, som anses vara en ganska passiv ägare.

Detsamma gäller dock inte koncernen Digital First Media som ägs av New York-firman Alden Global Capital. (Mer om det senare, eftersom det är Alden som är i skottgluggen för de journalister som nu protesterar.) De andra investmentbolagsägda tidningskoncernerna framgår av tabellerna här intill.

De största koncernerna är riktigt stora. GateHouse ägde 432 tidningstitlar år 2016. Börsnoterade Gannett, som gått upp på andraplatsen har 258 titlar efter förvärv av 61 tidningar på två år. Tredje störst 2016 är Digital First Media med 208 tidningar varav 62 är dagliga.

Vad är det då som kännetecknar investmentbolagen som ägare? Penelope Muse Abernathy menar att det finns flera saker som förenar dem och att alla inte är gynnsamma för lokaljournalistiken:

- ✳ Investmentbolagen har en kortsiktig syn på investeringen och skyggar för långsiktiga satsningar på lokal journalistik och lokalsamhället.
- ✳ Investmentbolagens prioritet är att maximera värdet på ägarnas aktieinnehav och ROI (return on investment).
- ✳ Förvärven av tidningskoncernerna har ofta skett i stora block och inte tidning för tidning. Man har köpt hela eller delar av koncerner.
- ✳ Kontrollen av dessa investmentbolag ligger i händerna på ett fåtal institutionella placerare som saknar journalistisk bakgrund och tidigare erfarenhet av media.
- ✳ Investmentbolagen är ofta unga, yngre än 20 år.

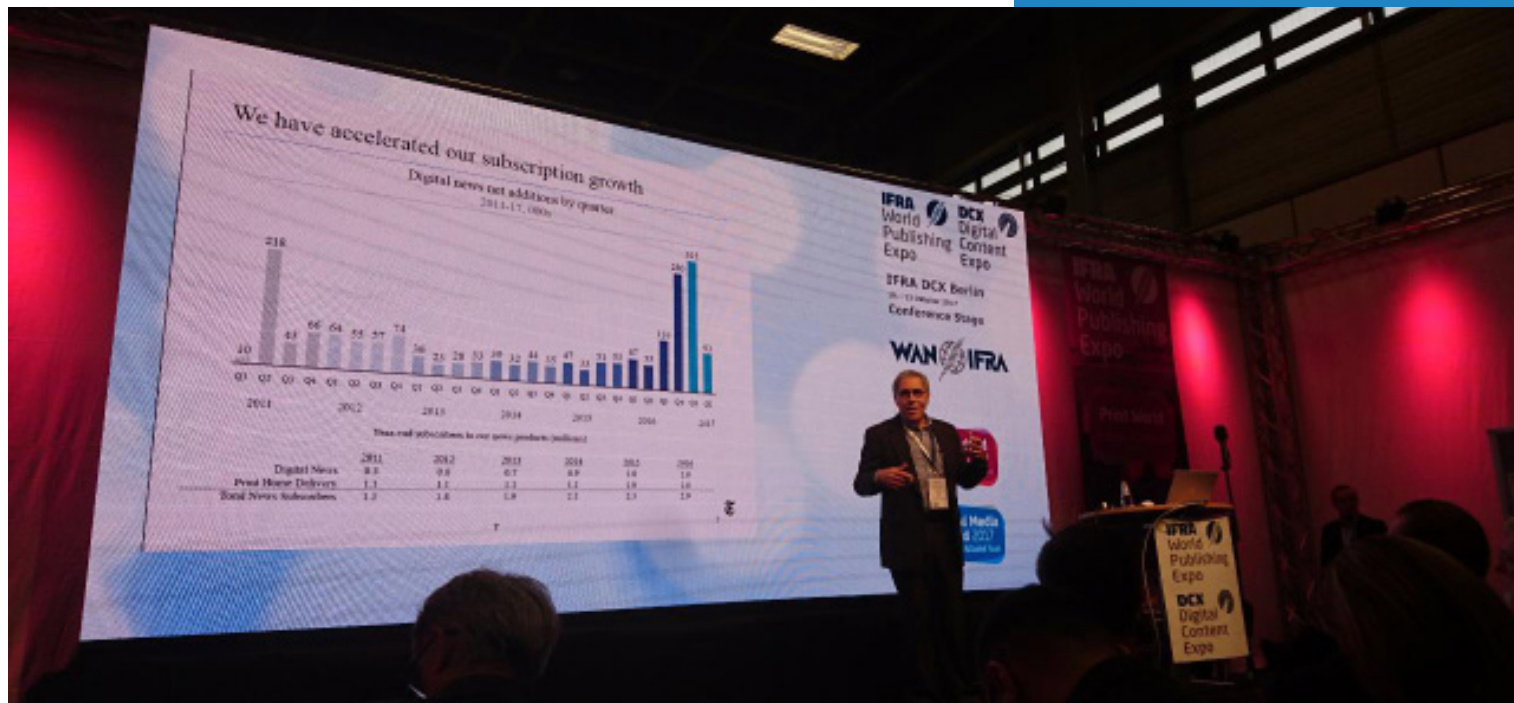
"FÖRVÄRVEN AV
TIDNINGSKONCERNERNA
HAR OFTA SKETT I STORA
BLOCK OCH INTE TIDNING
FÖR TIDNING"

LARGEST 25 COMPANIES RANKED BY NUMBER OF PAPERS OWNED: 2016

Company Type: Public Investment Private

Rank	Company	Total Papers	Daily Papers	Total Circ. (000s)	Daily Circ. (000s)
1	New Media/ GateHouse	432	125	3,577	1,813
2	Gannett	258	109	5,171	3,292
3	Digital First Media	208	62	3,941	2,030
4	CNHI	125	75	1,105	727
5	Lee Enterprises	113	52	1,335	867
6	tronc/Tribune	104	19	3,433	2,054
7	Civitas Media	90	34	693	332
8	Shaw Media	83	9	439	87
9	Ogden Newspapers	82	41	747	434
10	BH Media	80	33	1,321	947

- ★ Tidningsinnehaven utgör bara en liten del av bolagens portföljer.
- ★ De ägda tidningarna finns ofta i resurssvaga områden på den amerikanska landsbygden.

Den uppåtgående kurvan i tillväxten av digitala prenumerationer i anslutning till att Donald Trump valdes till president syns tydligt i NYT egen statistik. Här presenterat av Michel Golden vid WAN-Ifra/DCX:s mäsas i Berlin.

Som bekant pågår en debatt efter Donald Trumps seger i presidentvalet om trovärdigheten för amerikansk media och i vilken grad Trumps väljare på landsbygden har tillgång till "rätt" information. Även om den debatten inte fanns när Penelope Abernathy skrev sin rapport är hon uppriktigt oroad över utvecklingen. Hon menar – och här finns tydliga paralleller till den svenska debatten om medieskugga – att förflyttningen från lokala ägare till stora investmentbolag kan leda till att "nyhetsöknar" uppstår. Och att detta är en fara för demokratin i USA. Här har tv-bolaget Sinclairs uppmaning till sina lokala tv-stationer att följa "Trump-linjen" debatterats intensivt. Fox News politiserade kvällssändningar är också under ständig debatt. Den kraftiga ökning som till exempel New York Times noterade i antalet digitala prenumerationer (300 procent strax efter att Donald Trump vann presidentvalet, som Medievärlden Premium tidigare rapporterat om) lyser helt med sin frånvaro på den amerikanska landsbygden där koncernerna kämpar hårt för att behålla läsarna.

De nya ägarna saknar journalistisk kompetens och har inget samhällsligt uppdrag, skriver Abernathy. Och det är allvarligt eftersom lokaltidningen kan vara den enda lokala nyhetskällan för många. Hon menar att vinsterna från lokaltidningarna inte återinvesteras i tidningarna i ett läge då kapital krävs för digital omställning.

"DEN KRAFTIGA ÖKNING SOM TILL EXEMPEL NEW YORK TIMES NOTERADE I ANTALET DIGITALA PRENUMERATIONER LYSER HELT MED SIN FRÅNVARO PÅ DEN AMERIKANSKA LANDSBYGDEN DÄR KONCERNERNA KÄMPAR HÅRT FÖR ATT BEHÅLLA LÄSARNA"

Man kan tycka att vinst och stabil ekonomi är en förutsättning för att finansiera kvalitetsjournalistik. Man kan också tycka att investmentbolagets syfte är att öka värdet på sin investering och få utdelning av sin investering. Så är det förstås, men kritikerna menar att resultatet maximeras och överförs till ägarna utan att återinvestering sker i lokaltidningarna. Lokaltidningarna plundras, helt enkelt, menar de som protesterar.

Personalnedskärningar är förstås inte investmentbolagens påfund. Alla tidningsägare har tvingats till nedskärningar. I USA gäller det överallt. I Denver, huvudstad i Colorado, fanns för tio år sedan två tidningar, Denver Post och Rocky Mountain News, som hade produktionssamarbete. Omkring 600 tidningsjournalister jobbade i staden innan andratidningen Rocky Mountain News lades ned 2009. På Denver Post arbetar 184 journalister och dessa ska nu minskas till 99. I San Francisco-området, Bay Area, fanns för några år sedan 1 000 journalister i en tidningsgrupp där bland andra San Jose Mercury News ingår, och antalet ska reduceras till totalt 150. I debatten är det graden av nedskärningar som kritiserar, inte att nedskärningar förekommer. Alla investmentbolag kritiserar inte som tidningsägare. Just nu är det Alden Global Capital som står i skottgluggen. Alden är en så kallad hedgefond baserad i New York. En hedgefond är ett investmentbolag som anses ha friare syn på sina placeringar med syftet att i alla lägen, även i nedåtgående marknad, skapa vinst för sina ägare.

Både Denver Post och tidningsgruppen i San Francisco ägs av Digital First Media som i sin tur ägs av Alden Global Capital. DFM har huvudkontor i Denver och det är framför allt där som kampen utkämpas. På motståndarsidan finns fackföreningen DFM Workers, som bildats inom DFM. På den egna kampanjsajten Newsmatters (se länk) bygger kritiken i huvudsak på artiklar från den undersökande journalisten Judy Reynolds, som fram till nu varit den enda branschjournalisten som bevakat investmentbolaget Aldens framfart. Under maj har alla medier tagit upp DFM-journalisternas kamp och så gott som alla är eniga om att Aldens krav på nedskärningar innebär en urholkning av journalistiken som näppeligen kan vara förenlig med en långsiktig affärsstrategi.

Kritikerna i DFM-facket menar, med stöd av Judy Reynolds granskning, att det som sker inom DFM är plundring. Alden tar vinst från de "rika" tidningarna som placeras i djupa hål som uppstått i delar av Aldens portfölj som går mindre bra, som apotekskedjan Fred's. Vinsten investeras inte i tidningarna.

Judy Reynolds har rapporterat en hel del om Alden, men hon har aldrig kommit åt siffrorna. Därför slog det ned som en bomb när den kände branschanalytikern Ken Doctor avslöjade att DFM:s vinstmarginal i genomsnitt är 17 procent, vilket innebär en topplacering i branschen. Doctor byggde sin artikel på intern redovisning som läckt ut. Bryter man ned DFM:s resultat på regionnivå visar det sig att tidningarna i Colorado går ännu bättre, marginalen

Facket vid DFM har en egen webbplats.

är 19 procent. Det gäller också tidningarna i San Francisco-området som redovisade vinstmarginal på 26 procent, enligt Ken Doctors läckta dokument.

Alden redovisade 2017 ett resultat på 160 miljoner dollar. Det är frukten av nedskärningar som har drivit de egna redaktionerna till uppror, skriver Ken Doctor.

Om journalisterna på Digital First Media var arga sedan tidigare är de nu rasande. På Denver Post skrev den politiska redaktören Chuck Plunkett ett inlägg på ledarsidan där han uppmanade Alden att sälja sina tidningar. Icke oväntat avgick Plunkett strax därefter och han fick sällskap av två högre redaktionella chefer som inte ville bidra till ytterligare nedskärningar. På DFM-tidningen i Boulder, Colorado, ville man inte vara sämre och den politiske redaktören där skrev en liknande artikel som dock aldrig publicerades. Redaktören fick sparken.

DFM-facket är på krigsstigen och nyligen hölls en demonstration utanför Aldens kontor i New York. Kraven var att Alden måste investera i tidningarna eller helt lämna branschen. Budskapet fick dock inte överlämnas till Alden eftersom demonstranterna inte blev insläppta.

Men vad tycker då Alden Global Capital om uppståndelsen? Det vet vi inte eftersom de inte uttalar sig i media. I den infekterade debatten finns givetvis nyktra röster som anser att Alden och investmentbolagen har rätt att få utdelning på sina investeringar. Men många tittade nog snett på den tunga skribenten Jack Shafer som i Politico skrev att "varför ska Alden sälja när man tjänar så mycket pengar på sitt tidningsinnehav?".

Det som möjligen kan påverka Alden är om annonsörerna tappar förtroendet för produkterna. I Denver har flera tunga annonsörer hotat göra just detta. Och när de lokala chefredaktörerna lämnar och inte ersätts (för att deras jobb tas över av en chef på koncernnivå) finns inte längre någon som regelbundet träffar lokala annonsörer för tidningens räkning. Men hittills verkar det inte ha lett till några betydande intäktstapp.

Att Alden har hittat ett sätt att tjäna stora pengar i en nedåtgående marknad är dock obestridligt. Frågan är givetvis om ett scenario likt det Alden Global Capital målat upp kan inträffa här i Sverige? I vår del av världen finns paralleller i gratistidningssfären. Ett exempel är när riskkapitalbolaget Segulah förvärvade gratistidningskoncernen i Stockholm, Mitt i, i ett läge då Stampen Media Group behövde frigöra kapital.

En annan mer uppmärksam affär är finansmännen Mats Qvibergs och Christen Ager-Hanssens förvärv av Metro genom det gemensamt ägda bolaget Custos. Efter ett olyckligt uttalande av Qviberg sålde han sin ägarandel för en krona medan Ager-Hanssen är kvar. Den senare har också börjat köpa in sig

En läckt intern resultatrapport visar på uppseendeväckande höga vinstmarginaler för Digital First Medias tidningar. Källa: Ken Doctors Newsonomics.

DIGITAL FIRST MEDIA RESULTS FY 2017, ENDED JUNE 30, 2017
Ranked by profit contribution

REGION	FY 2017 REVENUE	FY 2017 EXPENSES	PROFIT	MARGIN
Bay Area	194,000,000	153,000,000	41,000,000	21%
Colorado	187,000,000	151,000,000	36,000,000	19%
Southern CA	270,000,000	247,000,000	23,000,000	8%
Philadelphia	61,000,000	43,000,000	18,000,000	30%
Northern CA	51,000,000	40,000,000	11,000,000	21%
St. Paul	76,000,000	66,000,000	10,000,000	13%
Michigan	45,000,000	38,000,000	7,000,000	15%
Ohio	22,000,000	16,000,000	6,000,000	27%
Massachusetts	19,000,000	14,000,000	5,000,000	26%
New York	14,000,000	12,000,000	2,000,000	14%
TOTALS	939,000,000	780,000,000	159,000,000	17%

Branschanalytikern Ken Doctors avslöjande om Digital First Medias starka resultat har väckt debatt.

Newsonomics: Alden Global Capital is making so much money wrecking local journalism it might not want to stop anytime soon

Digital First Media's financials — revealed here — show how the company has ridden its deep cuts to nearly \$160 million in profits and the highest margins in the business.

By **KEN DOCTOR** @kdoctor May 1, 2018, 10:55 a.m.

Is there any chance Alden Global Capital might change course?

The majority owner of Digital First Media — publisher of The Mercury News, The Denver Post, the St. Paul Pioneer Press, 11 Southern California

i börsnoterade, och för den delen skuldtyngha, mediekoncernen Johnston Press i Storbritannien.

Om investmentbolag skulle vara intresserade av övrig svensk dagspress är en fråga som de själva måste besvara. Men även om marknadsutvecklingen i de båda länderna har många likheter finns också några avgörande skillnader som kan verka avskräckande i Sverige:

- ✳ I USA har investmentbolagen ofta gjort sina förvärv när värderingen av tidningsföretag var allmänt låg och slagit till när mediekoncernerna var sårbara. Inte sällan har man köpt upp konkursbon eller träffat avtal med stora långivare och köpeskillningarna blev därför låga. Familjeägarna var i typiska fall redan utspelade. I Sverige har få liknande situationer uppstått. När Stampens problem var som värst kämpade ändå den gamla ägaren, familjen Hjärne, för att verksamheten skulle drivas vidare med lokalt förankrade ägare.
- ✳ Skillnader finns också i storlek. Investmentbolagen i USA äger ofta mycket stora koncerner med hundratals tidningar i portföljen. Dessa finns i geografiskt spridda områden över hela USA. Detta innebär minskad sårbarhet om enstaka tidningar skulle gå dåligt.
- ✳ Affärskulturen och regelverket är annorlunda i USA och investmentbolagen finns ofta långt ifrån de lokala samhällen där tidningarna verkar. En hänsynslös ägare har därmed ett större avstånd till eventuella lokala protester även om, i Aldens fall, koncernledningen för Digital First Media sitter i Denver och inte i Aldens hemstad New York.
- ✳ Den arbetsrättsliga lagstiftningen skiljer sig mellan USA och Sverige. Bland annat när det gäller motivering till avsked och turordningsregler. Även om en fackförening numera finns inom DFM är det fortfarande en ovanlighet.
- ✳ Svenska mediekoncerner är fortfarande ofta familje- eller stiftelseägda vilket innebär ytterligare en försäkring mot fientliga uppköp.

Men läget kan förändras i Sverige och om skillnaderna gentemot USA slätas ut torde investmentbolag kunna kopiera den amerikanska modellen i Sverige. Inget tyder på det i dag, men den som lever får se.

I samband med att köpet offentliggjordes i februari stod den nya ägaren Mats Qviberg och delade ut Metro i Östmalms tunnelbana.

SLUTSATSER:

✳ En tredjedel av de amerikanska tidningarna har bytt ägare sedan 2004. Efter finanskrisen har, med hjälp av låga värderingar, investmentbolagen satsat på tidningar och de utgör nu den största ägarkategorin.

✳ Det som kännetecknar investmentbolag som tidningsägare är, enligt forskaren Penelope Muse Abernathy, att de saknar journalistisk kompetens och står bakom kortsiktig vinstmaximering i stället för långsiktig investering i lokal journalistik. Kravet är snabb utdelning av sin investering.

✳ I synnerhet den så kallade hedgefonden Alden Global Capital har fått utstå mycket kritik för kraftiga personalnedskärningar på sina tidningar samtidigt som man uppvisar den högsta genomsnittliga vinstmarginalen i branschen. Vinsten återinvesteras inte i de lokala marknaderna.

✳ Flera skäl talar emot att den amerikanska ägarbilden skulle kunna kopieras och appliceras i Sverige. I varje fall för tillfället. Investerarna gick ofta in och köpte lågt värderade koncerner eller rentav konkursbon. Dessutom är lagstiftningen annorlunda och även om nedskärningar sker också här är regelverk och turordningsregler skiljande faktorer.

Ett färskt inlägg i debatten om Alden Global Capital.

Länkar

Här kan rapporten "The Rise of a New Media Baron and the Emerging Threat of News Deserts" laddas ned samt en uppdaterad rapport från 2017

› <http://newspaperownership.com/newspaper-ownership-report/>

University of North Carolina har byggt en särskild webbplats om tidningsägandet

› <http://newspaperownership.com/new-media-barons/>

Newsonomics: Alden Global Capital is making so much money wrecking local journalism it might not want to stop anytime soon

› <http://www.niemanlab.org/2018/05/newsonomics-alden-global-capital-is-making-so-much-money-wrecking-local-journalism-it-might-not-want-to-stop-anytime-soon>

Local heroes: Newsroom rebellion at the Denver Post was about much more than one newspaper

› <https://www.salon.com/2018/05/12/local-heroes-newsroom-rebellion-at-the-denver-post-was-about-much-more-than-one-newspaper/>

The Battle for the Denver Post

› https://www.cjr.org/the_media_today/denver-post-battle.php

#Newsmatters – facket för DFM:s personal bekämpar

Alden Global Capital

› <https://dfmworkers.org/>

Intervju Julie Reynolds

› https://www.cjr.org/united_states_project/digital-first-alden-newsmatters.php

Demonstrationer mot Alden Global Capital i NYC

› https://www.cjr.org/local_news/a-unified-front-against-alden-global-capital-makes-its-way-to-new-york.php

Alden Global Capital: as if Gordon Gekko bought news empires

› <https://www.bloomberg.com/view/articles/2018-03-26/alden-global-capital-s-business-model-destroys-newspapers-for-little-gain>

LÄS OCKSÅ:
"Den digitala
läsarrelationen"

Medie
världen
Premium

Jack Shafer – en annan bild av tidningsdöden

› <https://www.politico.com/magazine/story/2018/05/13/denver-post-profits-newspaper-industry-218360>

"A hedge fund owner is murdering the Denver Post"

› <https://www.hcn.org/articles/opinion-hedge-fund-owner-is-murdering-the-denver-post>

Sinclair videos renew ownership debate

› <http://www.berkshireeagle.com/stories/sinclair-videos-renew-media-ownership-debate,536110>

LÄS OCKSÅ:
**"Den digitala
tillväxten i brittisk
lokalpress"**